

sætning til andre Købstæder i Landet, hører under Amsraadet.

Jeg har nu gennemgaaet alt det, man er enig om i Udvalget. Nu kommer jeg til den lille Meningsforskel, der har været. Meningsforskellen drejer sig om det Forhold, i hvilket Centralmagten og Lokalkendskabet skal være repræsenteret i Taksationskommissionen. Et Flertal, hvortil jeg hører, foreslaar, at Taksationskommissionen skal bestaa af tre Medlemmer, af hvilke to, deriblandt Formanden, beskikkes af Justitsministeren, medens et tredje Medlem — altsaa kun eet Medlem — vælges af vedkommende kommunale Raad. Et Mindretal i Udvalget foreslaar, at kun eet Medlem, nemlig Formanden for Kommissionen, skal udpeges af Justitsministeren, medens 2 Medlemmer skal vælges af de lokale Raad. Jeg gaar ud fra, at det ærede Mindretal selv vil begrunde sit Standpunkt, jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa Mindretallets Forslag. Kun maa det være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at saaledes som Mindretallets Forslag er formulæret, kan det efter min Mening ikke vedtages. Der staaer nemlig i Mindretallets Forslag: „Bornholms Amsraad vælger dog begge Medlemmerne“, altsaa begge de kommunevalgte Medlemmer af Taksationskommissionen. Det er ikke noget særligt for Bornholm, at Amsraadet vælger begge Medlemmerne, ogsaa andre Amsraad vælger begge Medlemmer, naar de overhovedet skal vælge. Det især lige for Bornholm er ikke, at Amsraadet vælger de to Medlemmer indenfor det Omraade, hvor det har Repræsentationen, men at Amsraadet vælger Medlemmer til at fungere ikke blot for Landets, men ogsaa for Købstædernes Vedkommende. Jeg tror altsaa, at hvis det ærede Mindretals Forslag skulde blive vedtaget her ved anden Behandling, vilde det være rigtigt, at Mindretallet underkastede Forslaget et redaktionelt Gennemsyn inden tredje Behandling.

Hvad Flertallets Forslag angaar, er Tanken dermed, at den egentlige Afgørelse, hvis der er Tvist i Taksationskommissionen, bør ligge hos de Medlemmer, som staaer uafhængige af de lokale Hensyn. Det tredje Medlem, som vælges lokalt, skal naturligvis være den vejledende i Taksationskommissionen. Man gaar ud fra, at han som Lokalmand har eller i alt Fald kan skaffe sig den fornødne Kundskab og Orientering. Han vil paa Grundlag heraf kunne vejlede de andre, og normalt vil han derfor faa en meget stor Indflydelse i Taksationskommissionen. Men skulde det være, at der

alligevel opstaaer Meningsforskel, at han ikke kan overbevise sine Kolleger om Rigtigheden af det, han anfører, er det efter vor Mening rettest, at den endelige Afgørelse fældes af de Medlemmer, der ikke er bundet af de lokale Hensyn. Vi tror, at man paa denne Maade har større Sikkerhed for, at Afgørelsen bliver rigtig i alle Tilfælde, og i alt Fald tror vi, at Tilliden til Afgørelsens fuldkomne Uangribelighed vil blive større, naar man ved, at den afgørende Myndighed har ligget hos Folket, om hvem man ikke paa nogen Maade kan rejse det Spørgsmaal, om de er Ven med Per eller Povl eller maaske Fjende af Per eller Povl og har ladet sig paavirke af saadan personlig Sympati eller Antipati, maaske ganske uden at det har været dem bevidst. Jeg tror altsaa, det vil være rigtigt at blive staaende ved Flertallets Affattelse af Lovslaget, og i Henhold dertil skal jeg derfor tillade mig som Ordfører at anbefale Flertalsindstillingen.

H. P. Jensen: Det er med ret store Betæneligheder, Mindretallet er gaaet med til at frafalde en Række stillede Ændringsforslag, idet vi fandt dem ret paakrævede. Og det er ikke alene selve Mindretallet som saadant, der har ønsket at stille disse Ændringsforslag, men ogsaa Foreningen for Naturfredning har, som allerede nævnt, fremsat en Række Ændringsforslag, og man maa dog regne med, at den har fremsat dem paa Grundlag af den Erfaring, som den har høstet, og paa Grundlag af den Interesse, som den nærer overfor denne Sag. Ligeledes har der været rettet Henvendelse fra Fiskerne om at faa en Ændring ind. Alle disse Ændringer er man imidlertid blevet enig om at frafalde under Hensyn til, at den højtærede Minister har lovet at tage en Revision af Loven under Overvejelse. Dette hans Løfte har altsaa gjort, at vi under Hensyn til, at det foreliggende Lovforslag trænger til hurtig Fremme, har fundet Anledning til at trække Ændringsforslagene tilbage. fuld Enighed er der dog ikke opnaaet, thi Lovforslaget gaar jo ud paa, at Ministeren vælger det ene Medlem, og denne Tanke mente Mindretallet vilde det være heldigst at bevare, for hvis man følger Flertallet, saaledes at det bliver Ministeren, der kommer til at vælge de to Medlemmer, vil den lokale Indfyldelse fuldstændig forflygtiges og det lokale Medlem kun blive et Medlem, der kan give Raad. Om de to andre Medlemmer saa vil følge det, tage